

til, hvad der f. Eks. udredes ved Dige-anlæg.

Mindretallet maa meget beklage, at dets Ændringsforslag, der er opstillet som et velment Forsøg paa at bringe Spørgsmaalet frem til endelig upartisk Løsning ved at lade de interesserede Lodsejere direkte svare paa, om de vil være med til at deltage i Udgifterne eller ej, ikke har fundet nogen Tilslutning hos Ministeren eller hos hele Udvalget.

Et *Mindretal* (Valdemar Nielsen og Zahle) mener, at Foranstaltninger af denne Art, som først og fremmest er af lokal Betydning, bør være rentable, men saa bør de ogsaa iværksættes.

Da Foretagendet ved Hvide Sande er saa stort, at det desuden kan siges at have nogen Betydning for hele det danske Samfund, og dets Iværksættelse ikke finansielt kan overkommes af Egnens Beboere, mener Mindretallet, at Staten kan træde til ved at gøre Udlæg af Anlægsomkostningerne. Der knytter sig til et Foretagende som Hvide Sande den særlige Risiko, at Anlægene kan blive væltet omkuld af de mægtige Naturkræfter, som Stormen kan sætte i Bevægelse derovre. Denne Risiko maa efter Mindretallets Mening Staten bære, hvis Foretagendet overhovedet skal kunne bringes til Udførelse.

I Overensstemmelse med disse Synpunkter har Mindretallet stillet Forslag om, at der paalægges de Grunde, hvis Værdi forøges ved de i Lovforslaget omhandlede Foranstaltninger, en Værdistigningsafgift af en saadan Størrelse, at Anlægsudgifterne derved kan forrentes og afdrages.

Denne Tanke er blevet mødt med Velvillie i Udvalget, men man har dog sluttelig ikke givet Ændringsforslagene Tilslutning fra nogen Side. Under disse Omstændigheder mener Mindretallet ikke at ville bringe dem frem til Afstemning i Salen, men Mindretallets Stilling maa bestemmes derved, at disse Forslag ikke har vundet Tilslutning. I Betragtning af de vanskelige finansielle Forhold for Staten

maa Mindretallet fraraade at gennemføre Hvide Sande Projektet for Tiden.

Et *Mindretal* (Pinholt) kan ikke erkende det forsvarligt at gennemføre Lovforslaget, medmindre der gives de interesserede Lodsejere den i Ændringsforslag Nr. 1 foreslaaede Beføjelse til selv og paa eget Ansvar at vælge, hvorvidt de maatte mene, at de i Lovforslaget foreslaaede Foranstaltninger til en Værdi af over 5 Mill. Kr., og hvoraf de skal betale 25 pCt., vil staa i et rimeligt Forhold til de Goder, som Sluseanlægget ved Hvide Sande kan antages at ville fremkalde.

Man kan ikke se rettere end, at den Omstændighed, at den Million Kr., som Ringkøbing Amtsråd har stillet til Raadighed under Forudsætning af at kunne reparere Beløbet paa Kommunerne omkring Fjorden, ikke giver noget Udtryk for Lodsejernes Stilling til Foretagendet, da bl. a. 6 af de Kommuners Sogneraad i Amtet, som har forholdsvis de største Arealer, har nægtet at ville deltage i nogen Repartition.

Det er ikke Mindretallet bekendt, at Lovgivningsmagten ved nogen tidligere Løjlighed i lignende Forhold har vedtaget Love som den foreliggende, hvorved der paalægges Lodsejerne økonomiske Forpligtelser, uden at de paagældende Lodsejere forinden Udførelsen først har haft Løjlighed til ved et Flertal at udtale sig for Foranstaltningens Gennemførelse.

At tilsikre Lodsejerne den i Ændringsforslag Nr. 1 hjemlede Ret til selv at tage endelig Bestemmelse i Sagen vil, hvis der er Flertal for den, højst kunne udskyde dens Gennemførelse fra et halvt til et helt Aar.

Ved Anlæg af f. Eks. Havdiger er det den hidtil fulgte Regel, at naar 70 pCt. af Lodsejerne, repræsenterende 70 pCt. af Arealet, er for Anlægget, søges der Lovhjemmel til Foranstaltningens Gennemførelse.

Endelig kan man ikke se bort fra, at der iblandt Ingeniørerne er megen Uenighed om Forslagets Forsvarlighed, baade teknisk og økonomisk, og at der